

bindelse med hinanden. Rettens afgørelse herom kan ikke indbringes for højere ret.«

39. I § 260, stk. 2, indsættes efter »nærme-re«: », ved personer, der hører til samme husstand som parten,«.

40. § 262 ophæves.

41. § 268, stk. 4, affattes således:
»Stk. 4. Undladelse af mægling kan ikke medføre hjemvisning af sagen.«

42. Kapitel 27 ophæves.

43. § 297 ophæves.

44. I § 298, stk. 2, ændres »§ 304« til: »§ 344, stk. 2«.

45. § 301, stk. 1, 2. pkt., affattes således:
»Vægrer en part sig uden lovlig grund her-ved, finder bestemmelsen i § 344, stk. 2, til-svarende anvendelse.«

46. § 302, stk. 1, 2. pkt., § 303, 2. pkt., og § 304 ophæves.

47. I § 311, stk. 2, udgår », se dog § 284, stk. 2«.

48. § 320, stk. 2, ophæves.

49. § 328 affattes således:
»§ 328. Retten træffer bestemmelse om sagsomkostninger og rettergangsbo-der, selv om der ikke er nedlagt påstand herom, jfr. dog §§ 321 og 322.«

50. I § 329 udgår »og 672 givne regler«, og i stedet indsættes: »og de i konkurslovens § 206 givne regler«.

51. § 336 a, stk. 1, affattes således:
»Beskikkelse af advokat meddeles ved by-etterne bortset fra de i § 15 og § 16 a nævn-te retter af dommeren. Ved de i § 16 a nævn-te retter meddeles beskikkelsen af den i med-før af § 16 a, stk. 3, beskikkede dommer. Ved de øvrige retter, herunder de i § 15 nævn-te retter, meddeles beskikkelsen af rettens præ-sident.«

52. § 336 b, stk. 1, ophæves. Stk. 2 og 3 bli-ver herefter stk. 1 og 2.

53. *Kapitlerne 32-40* ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 32

Almindelige bestemmelser

§ 337. Retten kan når som helst under forhandlingerne opfordre parterne til at ud-tale sig om grunde, som vil kunne føre til, at retten på embeds vegne må afvise eller hen-vise sagen.

§ 338. Retten kan ikke tilkende en part mere, end han har påstået, og kan kun tage hensyn til anbringender, som parten har gjort gældende, eller som ikke kan frafal-des.

§ 339. Er en parts påstand eller hans an-bringender eller hans udtalelser om sagen i øvrigt uklare eller ufuldstændige, kan retten søge dette afhjulpet ved spørgsmål til parten.

Stk. 2. Retten kan opfordre en part til at tilkendegive sin stilling såvel til faktiske som til retlige spørgsmål, som synes at være af betydning for sagen.

Stk. 3. Retten kan opfordre en part til at fremlægge dokumenter, tilvejebringe syn eller skøn eller i øvrigt føre bevis, når sagens fak-tiske omstændigheder uden sådan bevisforel-se ville henstå som uvisse.

Stk. 4. Møder en part i en sag, der be-handles ved byret, ikke ved advokat, vejleder retten parten om, hvad han bør foretage til oplysning af sagen og i øvrigt til varetagelse af sine interesser under denne.

§ 340. Bevisforelse ved byret og landsret finder sted under domsforhandlingen. Retten kan undtagelsesvis bestemme, at bevisforel-sen eller en del af denne skal ske inden domsforhandlingen. Retten kan fastsætte en frist, inden hvilken en sådan bevisforelse skal være afsluttet. Bestemmelsen om bevisforelse inden domsforhandlingen kan i påtrængende tilfælde træffes af den ret, ved hvilken bevi-set agtes fort.

Stk. 2. Vedkommende part skal underrette modparten om bevisforelse inden domsfor-håndlingen med en uges varsel. Den ret, hvor bevisforelsen skal ske, kan dog i påträngen-de tilfælde gore undtagelse herfra og kan i så